

கெள்மல்

விலை 16
புதியகாசுகள்

ஆசிரியர்: கண்காசுகள்

ஆனல்

உள்நாடு (இலங்கை உட்பட) விலை 16 புதிய காசு | வெளிநாடு 20 காசு | அலுவலகம்: 'தென்றல்' சென்னை - 6.

மலர் 5

சென்னை

13-12-58

சனிக்கிழமை

இதழ் 26

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய இலட்சியப் பயணத்தின் இடையிலே தென்படும் மிக மிகத் தாழ்வான எதிர்ப்புகளையெல்லாம் இதயத்திலே நிறுத்திச் சலிப்பும் சஞ்சலமும் கொள்ளாமல் எதிர்காலம் நோக்கிப் பணியாற்றுகிறது. கழகம் தன்னுடைய பணிக்குத் தாயகத்திலும் உலகிலும் நல்ல பலன் காத்திருக்கிறது என்பதனை உணர்ந்துவிட்டு செயலாற்றுகிறது. அந்தக் கட்டமை உணர்ச்சியில் கண்ணுங்கருத்துமாக இருப்பதால் தேசிய வட்டாரத்திலேயிருக்கும் ஒரே ஒரு கூலிப் படைபினரின் கேலி மொழிகளையும் வலிவிழந்த வாத்தங்களையும் பொருன்ற குற்றச் சாட்டுகளையும் ஒதுக்கித் தள்ள நேரிடுகிறது. கம்யூனிஸ்டுகள் அகில உலக ரீதியில் கண்கூட்டத்தைச் செலுத்தி; திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் எல்லா அணிகளையும் அடித்து நொறுக்குவோம் என்று எச்சரிக்கைகள் அனுப்பும்போது கூட, அவர்களின் அபாய அறிவிப்பு உண்மையிலேயே கழகத்தவரைக் கலங்க வைப்பதில்லை! காரணம், அவர்களை வார்த்தை விளையாட்டுக்களிலே நாம் ஏமாந்து விடத் தயாராக இல்லை! கம்யூனிஸ்டுகளின் எழுத்தும் பேச்சும் நம்முடைய மதிப்பீட்டிலே மங்கிப் போன கண்ணாடித் துண்டுகளாகக் கூட இருப்பதில்லை; செல்லரித்துப் போன காதித்தூள் தூள்களாக இருக்கின்றன! கம்யூனிஸ்டுகளின் கொள்கைகளை நாம் விமர்சனம் செய்து பரிசோதித்துப் பார்த்தும் போது, உள்ளே புரையொழிப்பு போயிருக்கும் புண்பாற்றம் புனிதம் என்ற நம்பியிருக்கும் பலரின் இயங்குகளைத் தாக்குகின்ற தன்மையில் இருப்பதால், எதையெதையோ கூறி நம்மை இழிவுபடுத்த, தமிழ்நாட்டுக் கமிட்டியின் சம்பளம் வாங்கிக்கொள்ளும் எழுத்தாளர்கள் - நாகரிகமாக ஆங்கிலத்திலே சொன்னால் (Paid Servants) தங்களின் பேணவைச் சமூகத்தினர். ஆனால் தமிழ்நாட்டுக் கம்யூனிஸ்டுகள் மற்றவர்களின் மிக மிக மட்டமான வார்த்தைகளைக் கூட மலர் மாடியெனக் கருதி ரசித்துள்ளார்கள். பிரதமர் தேர பல்முறை பாராளுமன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிற கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு அறிவில்லை என்று, Lack of Intelligence என்ற வார்த்தைகளை அவர் அடிக்கடி பயன்படுத்தியிருக்கிறார் பூபேஷ்புத்தாக்களும் கிரேன் முகார்த்திகளும் அவைகளைக் கேட்டுக் கேட்டு ரசித்திருக்கிறார்கள் - இங்கே யுள்ள ஏ. எஸ். கே. அய்யங்கார்

களும் அதனை அனுமதித்துள்ளார்கள்!

1948-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் நான்காம் தேதியன்று தோழர் ஜெயப்பிரகாசர் பேரியருளத்தில் - தன்னுடைய தமிழ்நாட்டுச் சுற்றுப் பயண மிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றாக அமைந்த பொதுக் கூட்டத்தில் பேசும்போது, தமிழ்நாட்டுக் கம்யூனிஸ்டுகளின் பெருந்தூண்டுகளான இரண்டு தலைவர்களைப்பற்றி சில கடுமையான வார்த்தைகளைக் கூறினார். என்னால் இன்றைக்கும் அந்த வாக்கியத்தை மறந்துவிட முடியவில்லை. ஆனால் என்னுடன் கேட்டுக்கொண்டு மீன்றிருந்த பல கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்களை இன்றைக்கும் அந்தக் கட்சியில் காண

நடத்திக்கொண்டிருக்கும் கம்யூனிஸ்டுகள், "கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்களைப்பற்றி கழகத்தவர் அவதூறு பேசுகிறார்கள். இது அடுக்குமோ!" என்று கேட்கிறார்கள்! அவர்களுக்கு எல்லாம் வேறே சுவையான செய்தியையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அது, கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்களைத் தரம் தாழ்த்துவது-தமிழ்நாட்டுக் கம்யூனிஸ்ட்களா அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவரா என்பதனைப் புரிந்துகொள்ளத் துணையாக இருக்கும்.

தென்னகத்து மக்கள் கலைஞராகத் திகழும் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கு மதுரை நகரப் பொதுமக்கள் தங்க வீரவாள் பரிசளித்தனர். அந்த விழா

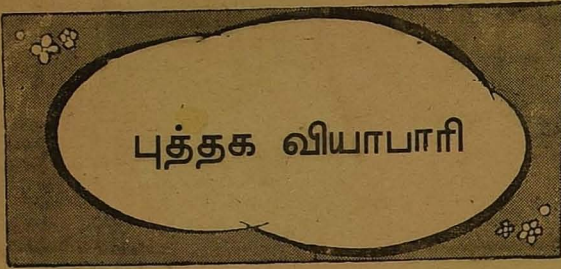
நம்பி வரவழைத்த முத்து முன்னேற்றக் கழகம். முடிவு சரியல்ல; அவருக்குப் பேசத் தெரியாது என்ற முழக்கமிட்டவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகள்! ஏதே தெரியவில்லை. வாக்களித்தபடி தோழர் ராமமூர்த்தியார் அவர்கள் விழாவிலே கலந்து கொள்ளவில்லை. காரணம் இன்று வரை புரியவில்லை. நாகர்கோவில் வட்டத்தில் போய் துத்துக்குப்பின்னை முருகானந்தம் பேசினாராம்; "தி. மு. கவீனருக்கு இலக்கியம் தெரியாது. அரசியலும் தெரியாது. கலைப்பையரால் காமவெறியூட்டுகிறார்கள்" என்று. கம்யூனிஸ்டுகளின் கலை இலக்கிய முற்போக்கு அறிவாற்றல் எப்படி உள்ளது என்பதை அவர் போன்ற ராமமூர்த்தி விசயத்தை வைத்துக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கவேண்டும். கம்யூனிஸ்டுகள் கலையுலகில் காலடியெடுத்து வைக்க லாயக்கற்றவர்கள் என்பதனை மதுரைச் செய்தி மிக மிக உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கும் கம்யூனிஸ்டுகள் விளக்கம் கூறட்டும்!

கிறேன் - பலரைப் பார்க்க முடியவில்லை. அவர்கள் எல்லாம் முதுகிடுகிற இந்த யூனாலைத் தாக்கி வெறியமுடியாமல் அக்கிரகாரம் களிலே பதுங்கிவிட்ட பார்ப்பனாக்கம்யூனிஸ்டுகள்! இதனை இன்றைய தினம் கழகத்தினமீது வசைச் சொல்ல வேண்டிய வி. பி. சின்டன் களின் நாகும் பேணவும் மறக்கத்தகுடிக்கலாம். கரம் அசையும்வேகத்துடன் இதயமும் சேர்ந்தால் ஒளிந்துகொண்ட கம்யூனிஸ்டுகளின் பெயர்களையும் கூடச் சொல்ல முடியும்! அன்றைய தினம் ஒரு மாஜி நீதிக்கட்சித் தலைவரின் தலைமையிலே பேசிய ஜெயப்பிரகாசர், "Don't believe that thankless dogs P. Ramamoorthy and P. Jeevanandam" என்ற மேடையதிரும் குரலிலே குறிப்பிட்டார். இதனைத் தமிழாக்கித் தருவதற்கே தயக்கமாக இருக்கிறது. இந்தப் போன் மொழிகளைத் தமிழ்நாட்டுக் கம்யூனிஸ்ட்களிலே பெரும் பகுதியினர் கேட்டிருக்கமாட்டார்கள்; சரியான மொழிப்பயிப்புத் தேவையானால் தயைகூர்ந்து அவர்கள் 'ஜனசக்தி' ஆசிரியரிடமாவது அல்லது அதன் அரும்பெரும் உதவி ஆசிரியர்களிடமிருமிருந்தே கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கம்யூனிஸ்டுகளை இந்த வகையில் இணைக்கும் மாதிரியில் கூட இன்று வரை சொன்னதில்லை. இனியும் சொல்லப் போவதில்லை. ஆய்களங்கே கட்சிக்கிடை மாநாடுகள்

வில் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் பங்கேற்க விரும்பிய அமைப்பாளர்கள் - குறிப்பாக மதுரை மாபட்டத்தின் தி. மு. கழகச் செயலாளர் முத்து அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் தோழர் பி. ராமமூர்த்தி அவர்களை அழைத்தார். அவரும் ஒப்புக்கொண்டார்; கட்சி சார்பற்ற முறையில் நடத்தவேண்டும் என்று விமர்சனமுள்ளவருக்கு ஆய்வுரைகள் கூடத் தந்துவிட்டார்! இந்த நேரத்தில் மதரையிலேயிருக்கின்ற கம்யூனிஸ்டுகள் அடிப்பிராயக் களைத் தெரிவிக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள்: "கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் கலை இலக்கியப் பகுதிக்காக நாங்கள் தோழர் ஜீவாவைத் தானே தேர்ந்தெடுத்துள்ளோம். ஆனால் இங்கே பி. ஆரூர் (பி. ராமமூர்த்தியை) ஏன் அழைக்கவேண்டும்? அவருக்கு கலை இலக்கியம் பற்றி அல்லவது அதிகமாகப் பேசத் தெரியாதே; இது அமைப்பாளர்களுக்குத் தெரியாதா?" இத்த முறை யிலும் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக எழுதிக்கூட இயலாத வகையிலும், தணித்து, "மகா ஜனங்களை" என்று பேசுத்துவக்கும் மகாமேதை ராமமூர்த்தி அவர்களுக்குப் பாராட்டுரைகள் தெரிவிக்கப்பட்டன! விழாவில் பேசுவதற்கு ஒப்புக்கொண்டவர் ராமமூர்த்தி; அவர் லாயக்கற்றவர் என்ற பேசிக்கொண்டவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகள்! ராமமூர்த்தியாலும் வாழ்த்திப் பேசமுடியும் என்று

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கருத்துக் கூறும் பிரச்சினைகளின் போதெல்லாம் கம்யூனிஸ்டுகள் அதனை அவதூறு என்று சொல்லத் தவறுவதில்லை. உண்மையான அனந்தன் (நம்பியார்) எண்ணுவிரதம், பதினேறு அம்சக் கோரிக்கைகளுக்கு காசு என்று தவங்கி வேறும் என்ன பரிசு செய்தியாகியதை கம்யூனிஸ்டுகள் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும் நம்பியார் அவர்தான் ஒப்புக்கொண்டார். பதினேறு அம்சம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படா விட்டாலும் "நம்பியார் ஆபீசரைப் பார்த்துப் பேசலாம் என்ற உரிமை கிடைத்தது. அதுபோதும், நாம் கேட்டதும் அதுவே. இது எதெல்ல கிடைத்தது? எண்ணுவிரதத்தினால் அல்லவா?" என்ற சொன்ன ஒற்றைவாடைத் தியேட்டர் எதிநேர 13-11-58 ல் பேசியபோது தோழர் நம்பியார் - அனந்தன் அவர்களே அறிவித்தாராம்! இது உண்மையா? "கான் ஆபீசரைப் பேட்டி காண்பதற்கு அனுமதி தரவேண்டும். அதற்காக உண்ணுவிரதம் இருக்கிறேன்" என்று நம்பியாரும் அவரை நம்பியிருந்தவர்களும் நாட்டுக்கும் சென்று சொன்னார்கள்? மேலும் சொன்னாராம் "இந்த உண்ணுவிரதம் தி. மு. க.வை ஒழிப்பதற்காக அல்ல" என்று! பேட்டிகளை வேறு வழியில்லை. உண்ணுவிரதம் தான் தகுந்த வழி என்று முடி

புத்தக வியாபாரி

'கோடல்வரன்' - சென்னையிலேயே ஒரு பிரபல புத்தக வியாபாரி. அவனது வியாபாரத்திற்கு விளம்பரங்கிடையாது; விளக்கு வெளிச்சம்கிடையாது. வேலையாளர்களிடையாது; வெட்டிச்செலவுகள் மட்டுமன்றி வேண்டிய செலவுகளில்கூட, பேர்பாதி கிடையாது. உட்கார ஒரு நாற்காலி கிடையாது; அடுக்கி வைக்க அலமாரி கிடையாது; பணத்தைப் போட ஒரு டெட்டி கிடையாது; கணக்கெழுத ஒரு நோட்டுக் கூடக் கிடையாது. அழுக்கடைந்த துணிகள் இரண்டு, அட்டை கிழிந்த தும் கிழியாததுமான புத்தகக் குவியல். இவைதாம் அவனுடைய ஆஸ்திகள்.

நீளத்துணியை விரித்து புத்தகங்களை பரப்பிவிடுவான். புத்தகங்களை அவன் ரகவாரியாகப் பிரிப்பதே ஒரு கலை. பெரிய எழுத்து நல்லதங்களை கதையிலிருந்து பொதுவான எழுதிய புத்தகங்களை வரை அவன் கையில் இருக்கும். அட்டை கிழிந்தது, கிழிந்தெறியப்பட்டது-உள்படம் போனது, போக்கடிப்பட்டது-இப்படியாக பல ரகம் உண்டு.

ஒவ்வொன்றையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து அதனைப் பெறுமானம் என்ன என்பதை எடைபோட்டு அரையணுவிலிருந்து ஐந்துரூபாய் வரை பகுதி பகுதியாகப் பிரித்து வைத்திருப்பான். வாங்க வருவலின் தராதரத்தை, கண்பார்வையிலேயே நினைத்துவிடுவான். அரசியல் கட்சிக்காரனாக இருந்தால் அவன் விரும்பும் நூல்கள், சினிமா விசிறியாக இருந்தால் அவன் ஆசைப்படும் ஏடுகள், பழம் பஞ்சாங்கமாக இருந்தால் அந்த ரகத்துக்கு ஏற்ற புத்தகங்கள்-இப்படியாகப் புத்தகங்களை எடுத்துக் கொடுப்பதும், வீலை போனதுபோக போகாதவற்றை எடுத்து இடத்திலேயே திரும்ப அடுக்கிவிடுவதும் அன்று வேலையாக மாறிவிட்டதால் அவற்றை அவன் சர்வ சாதாரணமாகச் செய்துவந்தான்.

இவனுக்கென்றே சிலர் வாடிக்கைக்காரர்களாக மாறிவிட்டனர். அஞ்சு மாடி ஆரவமுத அய்யங்கார், பஞ்சம் பாடி பரமசிவம், வக்கீல் குமாஸ்தா வன்னியப்பன், தலைப்பாகை தணிகாசலம் இவர்களெல்லாம் கோடல்வரனின் வாடிக்கைக்காரர்கள். இன்னின் சமயத்தில் எங்கெங்கு கடை போடப்பட்டிருக்கும் என்பது இவர்களுக்குத் தெரியும். எனவேதான் இவர்கள் தங்கள் தேவைகளை அவன்ிடம் அவனைச் சந்திக்க வேண்டிய இடத்தில் சந்தித்து 'ஆட்டர்' கொடுத்துவிடுவார்கள்; ஆட்டர் கொடுத்த ஐந்தாவது நாளில் தேவையைக் கச்சிதமாகப் புர்த்தி செய்துவிடுவான் கோடல்வரன்.

இன்ன புத்தகத்தான் தேவை என்று சொல்லிவிட்டால் போதும்; அந்தப் புத்தகம் தப்பாது கிடைத்து விடும். ஆனால் ஒன்று. புத்தகத்திற்கு அட்டை இருக்காது; அட்டை இருந்தால் உள்ளே படம் இருக்காது; அதுவிரும்புவிட்டால் கனது

பின்னுவென்று ரப்பர் ஸ்டாம்பு போட்டிருந்த இடங்களில் எல்லாம் அடித்தபயம் திருத்தலும் இருக்கும். பள்ளிக் லைப்ரி பியூன் பஞ்சவர்ணம், யுனிவர்சிட்டி லைப்ரி உச்சிவேல், கன்னி மேரி லைப்ரி கண்காணிப்புக்காரன் கந்தசாமி, ஆல் இந்திய ரயில்வே லைப்ரி அட்டெண்டர் அருணகிரி, உண்மை நூலக ஊழியர் உத்தமன் இவர்களெல்லாம் கோடல்வரனின் நெருங்கிய நண்பர்கள். கோடல்வரனின் பிழைப்பிற்கு இடையறாத 'பசை' அளித்துவரும் ஆசாமிகளே இவர்கள்தான். தன்னுல்தான் இந்த ஆசாமிகள் 'தரிக்கனத்தோம்' போட்டாமல் ஏதோ கஞ்சியும் தண்ணியும் குடித்து வருகிறார்கள் என்ற எண்ணம் கோடல்வரனுக்கு. தங்களால்தான் கோடல்வரன் கொள்ளை கொள்ளையாகச் சம்பாதித்து வருகிறான் என்ற நம்பிக்கை அந்த ஆசாமிகளுக்கு. நெய்க்குத் தொன்னை ஆதாரமா? தொன்னைக்கு நெய் ஆதாரமா? ஆண்டவனுக்குத் தான் வெளிச்சம்! ஒரீஜினல் வீலைக்கு நாலில் ஒரு பங்குக்கு மேல் வீலை சொல்ல வேமாட்டான். நிரம்பப் பழகியவர்களாக இருந்தால் ஆறில் ஒரு பங்கு வீலைக்கு விஷயத்தை முடித்துவிடுவான். அதனால் அவன் கடைக்கு எப்போதுமே கிராக்கி இருக்கத்தான் செய்யும். நாட்டுறப்பும் பேரேறும் போட்டு, நாள் நடப்பை கணக்கெடுத்து வந்தால் ஆண்டுக்கு ஆயிர ரூபாய்க்குக் குறையாது வருமானம் வீரிக் கட்டித்தான் ஆகவேண்டும். கடைக்கு பெயருமில்லை. விலாசமுமில்லை. அதனால்தான் விரியுமில்லை! அவன் வருமானவர் கொடுக்காத தைப்போல வாடிக்கைக்காரர்களிடமிருந்து விற்பனைவரி வசூலிப்பதும் இல்லை. வரி விஷயமாக கொடுக்கல் வாங்கல் விவகாரமே அவன்ிடமில்லை. அதுபவத்தால் அவன் அறிந்து கொண்ட உண்மைகள் பலபல.

எந்தெந்தப் புத்தகம் எந்தெந்தக் காலத்தில் என்னென்ன வீலைக்கு விற்பனை ஆகும் என்பது அவனுக்குத் தண்ணீர்ப்படம், போட்டிப் பந்தயம்

பத்திரிக்கைகள் வகை வகையாக வைத்திருப்பான். அதற்காகவே சிலர் அவன்ிடம் வந்து போய்க்கொண்டிருந்தனர். குறிப்பாகப் பன்னீர்ச் செல்வத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அவனுக்குப் பணக்காரனாக ஆகிவிடவேண்டுமென்ற ஆசையுண்டு. அவன் ஈனொன்றுக்கு நாறு ரூபாய்க்கு, போட்டிப்பந்தய சம்பந்தமான புத்தகங்கள் வாங்கத் தவறமாட்டான். இது தவிர அவனுக்கு அர்ச்சனை பூசை ஆலாத்தி இப்படிப் பல செலவு வேறு உண்டு என்று கேள்வி. அவனைப்பற்றி அதிகம்பேசுவானே?

கோடல்வரன் புத்தகத்திற்கு வீலை மதிக்க அறிந்ததைப்போல புத்தகம் வாங்க விரும்புகிறாரும் சரியாக எடை போடத் தெரிந்திருந்தான். ஆகாப் பார்த்ததுமே இவர் "போனி" நடக்கும்-நடக்காது என்பதைத் துள்ளிதமாகச் சொல்லிவிடுவான். "வா, அண்ணே, என்ன வேலையும் வேணும்" என்ற கேள்வியிலே வந்தவன் உள்ளத்தைத் தெரிந்து கொண்டுவிடுவான். புத்தகக்கடைகளை, பொழுதுபோக்கும் நூல்களையும் என்நென்னி ஒவ்வொரு புத்தகமாக எடுத்துத்தெடுத்துப் பார்த்துவிட்டுக் கீழே வைத்துவிட்டுச்செல்லும் விரும்பு பேர்வழிகளைக் கண்டால் கோடல்வரனுக்குப் பிடிக்காது. அவர்களுக்குச் சரியாகப் பாடம் சொல்லி அனுப்பிவிடுவான். மறுமுறை அவன் கடைப்பக்கமே வராதபடி!

ஒரு அரசியல் வாதி வருவார். பயங்கர நிலகண்டன் என்பது அவர் பெயர். அழிவு வேலைகளை அடுத்தடுத்து செய்வதன் மூலமே புத்தகத்தைப் படைக்கமுடியும் என்ற தீவிரக் கொள்கை உடையவர். அவருக்குத் தேவையான-இல்லை பிடித்தமான புத்தகங்களுள் நாலைந்து பாக்கே இருக்கும். மதனகாமராஜன் பாட்டுப் புத்தகம் வாங்கும்போது வாருகிற அவரது உள்ளம் 'மார்க்ஸிஸ்ட் போதனை' முதல் பாடம் வாங்குகிற போது மகிழ்ச்சிகொள்ளும். தப்பித் தவிர ஒரு புத்தகம் வாங்கலாமா என எண்ணுவார். மறு புத்தகத்திற்கு வீலை கொடார். இன்னொரு புத்தகத்தின் மீதும் ஆசையோடும். அவ்வாறிற்கும் கணக்குப் பார்த்தால் ஐந்து ரூபாய் வரும். இவ்வளவு பெரிய தொகையை, தொழிலாள வர்க்கம் வாறும் இந்த நாட்டில் தனி மனிதன் ஒருவன்ிடம் ஒப்படைக்க மனம் வராது. பணத்தை ஓரிடத்தில் சேர விடக்கூடாது எனக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு ஒரு புத்தகமும் வாங்கமாட்டார்.

வீலை சொல்லிச் சொல்லி அலுத்துப் போன கோடல்வரனுக்கு ஆத்திரம் வரும். உள்ளத்தைப் பல பேருக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்துவிட்டு பாக்கி

உள்ள மூளையை வைத்துக்கொண்டு தகிடுதித்தம் செய்யும் அரசியல் வாதியை என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் திகைப்பான். திகைப்புத் தோன்றும் முகத்தோடு நிலகண்டத்தைப் பார்த்து "ரஷியாவை பார்த்து என்னயா பிரயோசனம்; உனக்கு வீலை சொல்லிச் சொல்லி அலுத்துப் போன என் முகத்தைப் பார்!" என்ற சொல்லுவான்.

நிலகண்டம் நின்ற இடம் தெரியாமல் நீட்டிவிடுவார் கம்பி.

இப்படியாகப் பலரகப்பட்ட கட்சிக்காரர்கள் வருவார்கள். கட்சிக்காரர்கள் என்றால் கலாட்டாக்காரர்கள் என்றுதான் பெருந் நிலகண்டவரனின் அகராதியில். இவர்களால் பைசாவுக்கு வியாபாரம் நடக்காது என்றாலும் பல லட்சத்திற்கு விண் விவாதம் நடக்கும்.

இன்னுஞ் சில வாடிக்கைக்காரர்கள் உண்டு. இவர்கள் பண்டமாற்று வித்தையில் பழகியவர்கள். பழைய புத்தகம் ஐந்தைக் கொடுப்பது, பதிவுக்குத் தேவையுள்ள பழைய புத்தகங்களில் நான்கு வாங்கிக்கொண்டு போவார்கள். இவர்களால் லாபம் இல்லை என்றாலும் நஷ்டம் அறவே கிடையாது. ஆகவே இவர்களின் உறவை ஓரளவு சமாளித்துக்கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கைதான் கோடல்வரனுக்கு!

சேர்த்து வைக்கிற சுபாவம் கோடல்வரனுக்கு கிடையவே கிடையாது. அதுமட்டுமிருந்திருந்தால் சேமிப்புக் கணக்கில் சேர்த்திருக்கலாம் ஏழாயிரம்! சேர்க்கிற பணமெல்லாம் செலவளிக்கத்தான் என்பது அவன் கொள்கை. ஐந்து ரூபாய்க்கு வியாபாரம் என்றும் அதற்கேற்பக்குடித்துவிடுவான். விற்பனைத் தொகையின் உயர்விற்கு ஏற்ப, குடியின் தராதரமும் உயர்ந்திருக்கும்.-கன், சாராயம், பீர், வீல்கி இப்படியாக!

'ஏன் இம்மாதிரி செலவு செய்கிறாய்? என்ற கேள்விக்கு 'எனக்கு பிழைக்கத் தெரியும். எப்படியோ சம்பாதித்தேன்-எப்படியோ செலவு செய்கிறேன். யார் இதைப்பற்றிக் கேட்க!' என்ற பதில்தான் கிடைக்கும்.

'உண்மைதானே?'
—நாக. முத்தையா

பொங்கலன்று வெளவருந்து

சாடி எளியவரின் இதயக் குழறல்காட்டும் காலகத்தரி கம்பனைக்கதை, கலையூர் நிகை

அிக்கனையும் சீட்டும

கெவனாகம்

ஆசிரியர்: K.A. மதியழகன் (வாராசுதம்)

தனிஇதம்-16 காசு, ஆண்டுசும்கா ரூ 8

மண்பணம் கட்டக்கூடிய வங்கியாளர்கள் தேவை

விராங்கலுக்கு நென்னகம் சென்னை

“போற்றுபவர் போற்றட்டும்; புழுதி வாரித்
தூற்றுபவர் தூற்றட்டும்; தொடர்ந்து செல்வேன்
ஏற்றதொரு கருத்தை என(து) உள்ளம் என்றால்
எடுத்துரைப்பேன் எவர் வரினும் நில்லேன்; அஞ்சேன் !”

விண்ணாய்

மலர் 5 || 13-12-58 || இதழ் 26

மந்திக்கு “ரி”போட்டா மந்திரி டா ராமா !

“அஷ்டதிக்குப் பாலகர்போல் அந்த எட்டுப் பேரும் துஷ்ட நிகரக சிஷ்ட பரிபாலனம் செய்யும் அழகே அழகு !”

“கல்லூரி நுழையாத காமராசர்தான் கட்டியாள்கிரூர், சென்னை மாநிலத்தை! இதுவல்லவோ திறமை! தியாகியின் மேன்மை!”

“கொஞ்சம் பொருத்துப் பாருங்கள்! கூரையைப் பொத்துக்கொண்டு கொட்டப் போகிறது நல்வாழ்வு! கங்கைக்கரைப் பண்டிதர் நம் காவிரிக்குக் கருணை பாலிக்கத்தான் போகிரூர்! நீங்கள் வராவிட்டாலும், நாங்கள் எல்லாம் விரைந்தோடி, காவிரி வட்ட எண்ணையில் குளிப்பாடி, நெய்வேலி நிலக்கரி சோப்பைத் தேய்த்து அழுக்குப் போக்கி, சேலத்து இரும்பிலே செய்த கட்டிலிலே படுத்துத் தூங்கத்தான் போகிறோம்! எங்கடும் உடனே இதைச் செய்யத்தான் அவா! ஆனால் கருவூலம் வறண்டு கிடக்கிறதே! இமாம், வடிவேலனறிய வஞ்சகமில்லை! காமராசர் அறியக் கல்மனம் இல்லை!”

பாரதச் சீமான்கள், வீலை போகாத தியாகத்தமைட்டும் தோளில் சுமந்துகொண்டு இப்படி விளக்கம் கூற வந்திருக்கின்றனர்.

என்றையி வளங்கள் அன்னை மண்ணில் புதையுண்டு கிடக்கின்றன. அவற்றைத் தோண்டி எடுத்தால், வறுமைக் காடாய்க் கிடக்கும் தமிழகத்தை அழகுபுரியாக்கமுடியும்! அவை வெளி வந்தால், நமது ஏழ்மை கையப் போக்க, பல கோடி கிடைக்கும். இதனைப் பலமுறை நாம் சுட்டிக் காட்டியும், காங்கிரசார் நேரடியாகப் பதில் சொல்வதில்லை. எதற்கும் டில்லி அரசு நமக்கு இழைக்கும் ஓரவஞ்சனைகளை ஒப்புக்கொள்வதில்லை. “பணம் இல்லை. அது கிடைக்கையில் பார்க்கலாம்!” என மெளனகுரு திருவாய் மலர்ந்தருள்கிரூர். தனிப்பட்ட வடநாட்டு வணிகர்கள் நம் நாட்டில் புகுந்து பல தொழில்களைத் தொடங்குகையில், எல்லாம் வல்ல பச்சைத் தமிழர் ஆட்சி எதைமும் தொடங்க முடியவில்லை என்றால் என்ன பொருள்?

வடநாட்டு வணிகர் கூட்டம் சேலத்தில் நுழைந்து சுரண்டுகையில், சென்னை சர்க்கார் புதிய தொழில்களையாகிலும் மேற்கொள்ளக் கூடாதா? வடநாட்டு வணிகர் தொடங்கும் தொழில்களுக்கு உதவும் டில்லி அரசை, தம் தொழில்கட்கும் உதவக் கட்டாயப்படுத்தலாமே சென்னை மாநில அரசுகஞ்சமலை இரும்பு தோண்டப்பட்டால் திராவிடத்தின் பல்லாயிரம் மக்களுக்கு வேலை கிடைப்பதோடு, அரசுக்குப் பலகோடி ரூபாய்கள் கிடைக்கவும் வாய்ப்புண்டு. இதுபற்றி முன்பு குரல் கிளப்பிய சேலம் திரு. இராமசாமி, டெல்லியின் கனம் இராமசாமியானதும் ஊமையாகிவிட்டார். அவர் தன் உரிமைக்குரலை மறந்தாலும், சேலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு எம். எல். ஏ., அண்மையில் அந்த மாவட்டம் சென்றிருந்த மந்திரி மாணிக்கவேலர் முன் கேட்டுக்கொண்டாராம், கஞ்சமலை இரும்பைத் தோண்டி எடுக்க. மந்திரி மாணிக்கவேலர் நேரடியாக ஏதும் பதில் சொல்லாது முழுப்பிழைக்கிரூர்.

தனியார் பார்த்து அதைத் தொடங்குவதற்கு மாநில அரசு தன்னாலான ஒத்துழைப்பைத் தருமா என்பதனையும் அவர் சொல்லவில்லை. அரசாங்கமும் மேற்கொள்ளுமா எனத் தெரிவிக்கவில்லை. ஆனால் அவர் இந்தப் பொன் மொழிகளைக் கூறினாராம்: “காங்கிரஸ் தவிர வேறு எந்த ஸ்தாபனமும் ஒன்றையும் சாதிக்க முடியாது!”

ஆமாம்! காங்கிரஸ்போல வேறு எந்த ஸ்தாபனத்தாலும், தேவிகுளம் பீர்மேட்டை இழக்கமுடியாது; நெய்வேலித் திட்டத்தில் துண்டுபோட்டு நூர்கலையாவுக்கும் பீலாய்க்கும் தரமுடியாது; சேலத்தில் கிடைக்கும் இரும்பையும் வெட்டி எடுக்காது விடும் இரும்பு முடியாது; அத்தோடு அதைக் கேட்டுப் பெறமுடியாதோர்க்கு மந்திரி பதவி தருவதும் முடியாது!

அப்படிப்பட்டோர்க்கெல்லாம் மந்திரி பதவி தருவது என்பது மகத்தான சாதனையாயிற்றே! அதைச் சாதிக்கும் திறன்படைத்த ஒரே இயக்கமான காங்கிரசால்தான் மந்திரி என்ற சொல்லுக்கும் புதுப்பொருள் கற்பிக்க முடியும்.

கலைவாணர் எழுதிய பாடல்

★

திருச்சியில் நடந்த ஒரு தி. மு. க. மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட கலைவாணர் அங்கேயே கீழ்க்கண்ட பாடலை அவரே எழுதிப் பாடினார். அவர் வெறும் கலைஞர் மட்டும் அல்ல; கவிஞரும் கூட என்பதை இந்தப் பாட்டு உறுதிப்படுத்துகிறது. இறுதிவரை அவர் அருகிலேயே இருந்த நடிகர் திரு. சி. எஸ். பானியன் இந்தப் பாடலைப் பத்திரமாக வைத்திருந்து தந்தார்.

—ஆர்.

திராவிட மென்பது பாரினிலே உயர்
செல்வத் திரு நாடு
விரோதி யென்றாலும் விருந்திடத் தேடும்
புராதன நன் இடு

பாட்டால் உணர்ச்சி ஊட்டும்
புகுத்தறிவுக்கு வழிகாட்டும்
பாரதி தாசன் கனக சுப்பு
ரத்தினம் பிறந்த நாடு

அஞ்சா நெஞ்சன் அழகிரிசாமி
வெஞ்சமர் புரிந்த நாடு
அரசியல் ஞானி பன்னீர்ச்செல்வம்
அறிவாளர் பிறந்த நாடு.

தூங்காம கல்வி துணிவுடைமை யென்ற
நீங்காக் குணங்கள் படைத்த
ஆங்காரமான அறிவுத் தந்தை
பெரியார் பிறந்த நாடு

தன்மானத்தைத் தழைக்கச் செய்யும்
தகைமை மிகவும் கொண்ட-தமிழ்
இனத்துக்கே ஒரு கண்ணுண நம்ம
அண்ணு பிறந்த நாடு.

தாசித்தனைத்தினை ஒழித்துக் கட்டிட-
தக்க முயற்சிகள் செய்யும்-நல்ல
தகைமை வாய்ந்த ராமாமிர்தம் என்னும்
அம்மையார் பிறந்த நாடு.

மதிப்புக் குரிய நெடுஞ்செழியன்,
மதியழகன், அன்பழகன்-என்றும்
மாசில்லாத டி. கே. சீனிவாசன், நட-
ராசன், ராகசயா, மனோகரன்!

கருமமே கண்ணு யிருக்கும்
கள்ளியில்லாத சம்பத்து-முது
கருணாநிதி, அருண்மொழி, கவி
கண்ணதாசன், வாணி முத்து!

கற்றுத் தெளிந்துள்ள சிற்றரசு, அரங்க
கண்ணல். கலியாணசுந்தரம்-மனம்
சற்றுமே அஞ்சாத அன்பில் தர்மலிங்கம்,
சண்முகனார், சோம சுந்தரம்!

பிள்ளை வயதில் பெரிய படிப்பாளி
தில்லை வில்லாளனான திரு-நாட்டில்
எல்லாம் அறிந்த இளங்கோ, ஆசைத்தம்பி
இவர்களே பிறந்த நாடு!

(திராவிட)

வெண்பாப் போட்டி-33.

தனிச்சீர் :

புலிக்கொடியோன்.

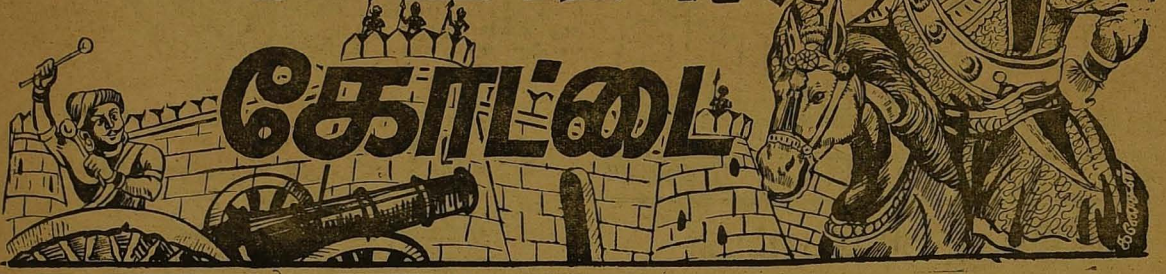
முடிவு தேதி : 27-12-'58.

தென்றல் வெண்பாப் போட்டி : : சென்னை - 6.

கன்னடம்

கோட்டை

கண்ணகாசன்

பொழுது விடிந்தது. பசிக்கிரக்கம் இருந்தாலும் பாளையங்கோட்டையில் வெற்றி பெற்று விட்ட உற்சாகத்தில் அமைதியாகத் தூங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள் வீரர்கள். சின்னப்பாண்டியர் மட்டும் முழுஇரவையும் விழித்தே கடத்தியிருந்தார். சிலம் தெளிந்தே நேரத்தில் எழுந்து, அந்த வீரர்களை விட்டு விட்டுத் தனியாகவே புறப்பட்டுவிட்டார். அவர் உள்ளம் பல எண்ணங்களோடு போராடிக்கொண்டிருந்தது. அடிக்கடி, தான் தவறு செய்துவிட்டதாகவே ஒரு எண்ணம் தலைதாக்கியது. ஒரு பெரிய காரியம் முடிந்திருப்பதை எண்ணி, அந்த எண்ணத்தை மாற்றிக்கொண்டே நடந்தார்.

கதிரவன் தோன்றி மூன்று நாழிகையாயிற்று. அவர் கண்களுக்கு ஒரு கிராமம் தட்டுப்பட்டது. எதிரே வந்த வழிப்போக்கரிடம், அது என்ன கிராமமென்று விசாரித்தார். அவர், கல்லூர் என்பது அந்தக் கிராமத்தின் பெயர். முற்றிலும் வெளியூலாகத் தொடர்பே இல்லாமல், விவசாயத்தையும் கால்நடைகளையும் மம்பி வாழ்பவர்கள் அந்தக் கிராமத்து மக்கள். கிராமத்தின் அருகிலிருந்த பெரிய கண்மாய் நிரம்பி வழிந்ததைக் கண்ட சின்னப்பாண்டியருக்கு, வழிப்போக்கர்கள் சொல்வது உண்மை என்றே பட்டது. “அங்கே விலைக்குக் குதிரை கிடைக்குமா?” என்று கேட்டார். ஆடு மாடுகளைக் காணாததால் வேறெதுவும் அங்கு இல்லை என்றார். ஒரு வழிப்போக்கர். சின்னப்பாண்டியர் வேறு கிராமத்தை நாட வேண்டியவரானார்.

பக்கத்திலே நாலு கல் தூரத்திலே ஒரு கிராம இருப்பதாகவும், அங்கே குதிரை வியாபாரி ஒருவன் இருப்பதாகவும், அவரிடம் கிடைக்கக்கூடுமென்றும், வழிப்போக்கர்கள் சொன்னார்கள். சின்னப்பாண்டியர் மேலும் நடந்தார். இரண்டு கல் தூரத்தைக் கடந்திருப்பார். எதிரே ஒருவன், தானொரு குதிரையினைக் கொண்டு, வேறு ஒரு குதிரையைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு வந்துகொண்டிருந்தான்.

அவன் கையிலிருந்து குதிரை தனக்குக் கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கை, சின்னப்பாண்டியருக்குத் தோன்றியது. மெதுவாக அவன் அருகே நெருங்கி, விசாரித்தார். குதிரையை விற்றதற்கு அவன் தயாராக இருந்தான். விலையாக நானூறு பூவராகக் கேட்டான். அவரிடம் பணமில்லை. சற்றுத் திகைத்தார். அவன் தனியாக இருந்தால், அவனையும் சிவகெங்கைக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போய், பணம் கொடுத்து அனுப்பிவிடலாம் என்ற எண்ணினார். அந்த எண்ணத்தை மெதுவாக அவனிடமே வெளியிட்டார். அவனோ, தான் அவசரமாகத் தன் சொந்தக் கிராமத்திற்குத் திரும்பிக்கொண்டிருப்பதாகவும், சிவகெங்கைக்கு வர முடியாதென்றும் கூறிவிட்டான். அவன் உடனேயே போய்விடுவானபோல் இருந்தது. தான் யாரென்பதைச் சொல்லிவிட்டால் அவன் குதிரை கொடுத்து விடுவான் என்று நம்பிய சின்னப்பாண்டியர், முதலில் அவனைப் பற்றி விசாரித்தார். அவன் வெள்ளைக்காரர்களின் ஆளாக இருந்தால், அவர் யுவரை வெளியிடுவது ஆபத்தாக முடியுமல்லவா? அவன் ஊமைத்தரையின் ஆதரவாளாக இருக்க வேண்டுமென்ற அவர் ஆசைப்படவில்லை. எதிலும் தொடர்பற்ற கிராம வாசியாக இருந்தாலும் போதும். அந்த ஆசையில் தான் விசாரித்தார். அவன் சொன்ன விவரங்களிலிருந்து அவன் ஒரு சாதாரண வியாபாரியே என முடிவு கட்டினார் அவர். அவன் சொந்த ஊர் ஒட்டப்பிடாரமாம். குதிரை விற்றபுதான அவன் தொழிலாம். சின்னப்பாண்டியருக்கு நம்பிக்கை பிறந்தது.

அவர் எதற்காக வந்தார் என்பதை மட்டும் சொல்லாமல், தான் யார் என்பதை வெளியிட்டார். அவன் முதலில் அதை நம்பவில்லை. உடனே சின்னப்பாண்டியர் தன் கழுத்தில் கிடந்த வயிரம் பதித்த புலிகைத்தை மெதுவாக எடுத்து, அவன் கையில் கொடுத்தார்.

“இந்தா, இதை வைத்துக் கொள். ஆயிரம் பூவராகனுக்குமேல் விலை உள்ளது இது. உன்னை நம்பிக்கொடுக்கிறேன். இதில் என் பெயர் பொறித்திருக்கிறது. இதை வைத்துக் கொள். பத்து நாட்களுக்குள் எப்போதாவது இதைக்கொண்டு சிவகெங்கைக்கு வா. பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு இதை வாங்கிக் கொள்கிறேன். அப்போதாவது உனக்கு நம்பிக்கை வரட்டும்!” என்றார்.

அவன் அவரை ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்தான். ஓரளவு நம்பியவனாகவும் காணப்பட்டான். இருப்பினும் அதை வாங்கிக்கொள்ளாமல் குதிரையைக் கொடுக்க அவன் தயாராக இல்லை. அவன் வியாபாரி அல்லவா! வியாபாரிகள் அரசியலில் புகுந்தால்கூட அதையும் ஒரு வியாபார மன்றமாக்கிவிடுவார்களே! அவனும் அந்த முறையிலேயே, சின்னப்பாண்டியரின் புலிகைச் சங்கிலியைப் பெற்றுக்கொண்டு, கையிலிருந்து குதிரையைக் கொடுத்தான். அதன் பிறகு அவன் மிகவும் குழைந்து பேசினான். மருது பாண்டியரைப் புகழ்ந்தான். “இனி கல்ல குதிரைகள் கிடைக்கும்போதெல்லாம் சிவகெங்கைக்குக் கொண்டு வருகிறேன்!” என்றான். சின்னப்பாண்டியரைப் புகழ்ந்தார். பெருமிகம் கொண்டு பேசினான். ஆயிரம் பூவராகன் விலையுள்ள சங்கிலியல்லவா கிடைத்திருக்கிறது?

சின்னப்பாண்டியர் அவரிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு குதிரையிலேறினார்.

“மதுரைப் பாதையிலா போகப் போகிறீர்கள்” என்று கேட்டான் அவன்.

“ஆமாம்!” என்றார் அவர்.

“கொஞ்சம் பார்த்துப் போங்கள். எங்கேயாவது தங்கிவிட்டு இரவிலே பயணம் போவது நல்லது. குதிரைகூட இரவு நேரத்தில் வேகமாகப் போகும்” என்றான்.

சின்னப்பாண்டியர் சிரித்து விட்டுக் குதிரையைத் தட்டிவிட்டார். வியாபாரி சங்கிலியை ஒரு முறை பார்த்துக்கொண்டு, பாளையங்கோட்டைப் பாதையில் சென்றான்.

குதிரைக்கு ஈடாகச் சங்கிலியைக் கொடுத்தாகிவிட்டது. ஏதாவது ஒரு நாற்சந்தி உணவு விடுதியில் இறங்கிப் பலகாரம் சாப்பிடலாமென்றால், அதற்குக் காசில்லை. பசி மயக்கத்தோடு வழியையும் கடக்கமுடியுமா என்பது அவருக்குச் சந்தேகமாயிருந்தது.

“சரி, கயத்தாறுவரை போய் விடுவோம். அங்கே இருக்கும் பொது விடுதியில் இறங்கி, ஏழைகளோடு ஏழையாக, பிச்சைக்காரர்களுக்கு இடப்படும் புரிச்சேற்றை வாங்கி உண்ணலாம்” என்று எண்ணினார் சின்னப்பாண்டியர். இதை நினைப்பதற்கே அவருக்கு வேட்கமாகத்தான் இருந்தது என்றாலும் வேறு வழியில்லை. பிச்சைக்காரர்களும் மனிதர்கள்தானே? - இந்தத் தத்துவம்கூட அவர் மனதில் தோன்றியது.

யானம் குலம் கல்வி வன்மை அறிவுடைமை தானம் தவம் ருயர்சி தாளான்மை - தேனின் கரிவந்த சொல்லியர் மேல் காமுறுத்த பத்தும் பரிவந்திப் பறந்து போம்!

— என்ற பாடலை மனதிற்குள்ளாகவே ஒருமுறை பாடிக்கொண்டு சின்னப்பாண்டியர் குதிரையை வெகு வேகமாகத் தட்டிவிட்டுக் கொண்டு பறந்தார்.

கண்ணகாசன் நிகழ்ச்சிகள்

★
14வ புதுச்சேரி, சிறப்புக்கூட்டம்
21வ மாலை பொதுக் கூட்டம், திண்டுக்கல்.

உச்சிவேளையில் கயத்தாறுக்கு வந்து சேர்ந்தார். எண்ணக் குழப்பத்தில் கயத்தாறில் வெள்ளைப்படையி ரூப்பகையே மறந்திருந்தார், அவர். இருப்பினும், அவர் யாரென்று அவர்களுக்குத் தெரிந்துவிட்டால் அவரை எந்தக் கேள்வியும் கேட்காமல் விட்டு விடுவார்கள் என எண்ணினார். பொது விடுதியில் இறங்கி, ஒரு குத்தக்கல்லில் குதிரையைக் கட்டிவிட்டு, உள்ளே நுழைந்தார் சின்னப்பாண்டியர். வெளியிலே நின்றுகொண்டிருந்த சில ஆங்கிலச் சிப்பாய்கள் அவரையும் குதிரையையுமே மாறி மாறிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர் உள்ளே சென்றதும், ஒரு வெள்ளைச் சிப்பாய் குதிரையின் அருகில் வந்து கூர்ந்து கவனித்தான். முதுகில் இரண்டு தட்டைத் தட்டினான். பட்டாளத்து சூலிகளை எழுப்பினான். அந்தக் குதிரையும் அதில் மிகவும் பழக்கப்பட்டதுபோல் நடந்துகொண்டது. அந்தச் சிப்பாயின் முகம் மலர்ந்தது. வேகமாக ஆங்கில தளபதிகள் தங்கியிருக்கும் கூடாரத்தை நோக்கி ஓடினான்.

சின்னப்பாண்டியர் விடுதிக்குள் தான் யாரென்பதைக் காட்டிக்கொள்ளாமல் ஏழைகளுக்காகப் போடப்பட்டிருந்த இலைகளில் ஒன்றில் அமர்ந்துகொண்டார். வயிரூர்ச் சாப்பிட்டார். பலநாள் சாப்பிடாத ஓர் ஏழை கூட அவ்வளவு அதிகமாகவும் அவரையாகவும் சாப்பிடமாட்டான். அப்படிச் சாப்பிட்டார் சின்னப்பாண்டியர். அவர் வெளியில் வந்து கை கழுவுவதற்கும் பத்துக் குதிரைகள் கொண்ட சிறிய படையோடு ஒரு ஆங்கில மேஜர் அங்கே வருவதற்கும் சரியாய் இருந்தது. “இவன் தான்! இவன் தான்!” என்று கத்தினான், ஒரு சிப்பாய். “பிடியுங்கள்!” என்று ஆங்கிலத்தில் உத்தரவிட்டார் மேஜர். பத்துச் சிப்பாய்கள் சின்னப்பாண்டியரைப் பிடித்து இழுத்துக் கையில் விலங்கு இட்டார்கள். அவர் திகைத்தார். பாண்டியக் கோட்டையில் தன்னைப் பார்த்து விட்டார்கள் போல் இருக்கிறது என்று எண்ணினார். இமைப் பொழுதில் அவர் உள்ளத்தில் ஆயிரம் எண்ணங்கள் குழந்து கொண்டன. பெரிய பாண்டியரின் கோபம் கலந்த தோற்றம், அவர் மனக்கண்ணுக்கு வந்தது. போர்க்களத்தில் அஞ்சாத அவரது உடல் ஒருமுறை ஆடி அடங்கிற்று. வியர்வை வழிந்தது. வெள்ளையர் படையிலிருந்த ஒரு தமிழன் சின்னப்பாண்டியரை ஓங்கி அறைந்தான்.

“காவின்ஸ் துரையைக் கொண்டு போட்டுவிட்டு, குதிரையைத் திருடிக்கொண்டு ஓடினாயே, களவாணிப் பயலே! எவ்வளவு தைரியமாக மீண்டும் கயத்தாறுக்கே வந்திருக்கிறது?” என்றான் அவன்.

சின்னப்பாண்டியரை ஆச்சரியமும் கவலையும் குழந்துகொண்டன. தன்னிடம் குதிரையைக் கொடுத்தவன், குதிரை வியாபாரியல்ல; குதிரைத் திருடன் என்பதை உணர்ந்துகொண்டார். எப்படித் தப்புவது? திருட்டுக் குற்றத்தோடு ஒரு கொலைக் குற்றமும் அல்லவா சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. என்ன சொன்னாலும் நம் பமாட்டார்களே. தான் தான் சின்னமருது என்பதைச் சொல்லிவிட்டால், பெரியபாண்டியருக்கு ஆளனுப்புவார்களே! அவருக்குத் தெரியாமல் அல்லவா பாண்டியர்கூட்டைக்குச் சென்றிருக்கிறோம்...”

இத்தகைய எண்ணங்களோடு எந்தப் பதிலும் சொல்லாமல் நின்ற சின்னப்பாண்டியரை, மேலும் உதைத்தக் கூடாரத்திற்கு இழுத்துச் சென்றார்கள் ஆங்கிலச் சிப்பாய்கள். கூடாரத்திற்குச் செல்லும் வழி திருகெல் வேலியிலிருந்து மதரை போகும் நேர்வழியாகவே இருந்தது. வலிதாங்காமல் சிப்பாய்களுக்கு மத்தியில் சென்றுகொண்டிருந்த சின்னப்பாண்டியரை அந்த வழியில் மதரை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்த ஒரு குதிரைவீரன் கூர்ந்து கவனித்தான். சின்னப்பாண்டியரும் அவனைக் கவனித்தார். அவன் கறுத்தான் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள அவருக்கு வெகுநேரம் பிடிக்கவில்லை.

நாரா. நாச்சியப்பன்

பற்றவிட்டோம்; துயர்விட்டோம்; சாதல் என்னும் பாசத்தை மறந்துவிட்டோம்; ஈசன் தானைப் பற்றிவிட்டோம்; அழியாத இன்பத் தன்னைப் பார்த்துவிட முயல்கின்றோம்; தவத்தில் நின்றே முற்றிவிட்டோம்! உலகத்தீர், காமச் சேற்றில் முனைதிருக்கும் ஆம்பலெனக் காய வேண்டாம்! ஏற்றிவிட்டே துன்பத்தைத் துறவு கொள்வீர்! எந்நாளும் அழியாத இன்பம்! என்பார்.

முழுமுதலாம் ஒருபொருளை உருவ மாக்கி முடிசூட்டி வைத்தவர்கள், பெண்ணைச் சேர்ந்து தழுவட்டும் எனாணனைத் தேவி மாரைத் தாம்படைத்து விட்டார்கள்; இன்பத் துய்த்தால் எழுபிறி தனைக்காட்ட பிள்ளைப் பேற்றை இறைவர்பேறச் செய்தார்கள்! கோயிலெங்கும் வழிவழியாய் இல்லறத்தைப் படம் பிடித்து வைத்தவர்கள் ஆண்டவனின் பக்தர் கண்கள்!

ஈசனைப்போய்ப் பக்திசெயும் அன்ப ரெல்லாம் எப்படிநாம் அவனடியைப் பிடிப்ப தென்று பூசனையாய்த் தொழுக்கின்ற போதி லெல்லாம் பூசனவந்து பால்காத்த கதையாய் முன்னை வாசனையை மறவாமல் கடவு ளாரை வடிவான மாப்பிள்ளை யாக்கித் தம்மை ஆசையுள்ள காதலியாய்க் கொண்டு பாடல் ஆக்கிடுவார்; பாடிடுவார்; 'பக்தி' செய்வார்!

கவினுற்ற திருவாழ்வில் பெண்ணே ருத்தி கைப்பிடித்துக் காதல்செயும் இன்ப மாண புனிம்தில் கற்பனையாய் உறப்பு மாற்றிப் போற்றிசெயும் ஆண்டவனைக் காத லித்தால், செவிசூர், வாய்சூர்நிப் பாடிக்கேட்டுச் சென்றிலாம் என்றாலும் உள்ள மெல்லாம் குவிக்கின்ற இன்பத்தைக் காண்பதுண்டோ? கூத்தாட்டம் வாழ்வாமோ? சிந்திப் பீரே!

எல்லாரும் துறந்தவர்கள் என்று சொல்லி இல்லத்தைத் துறந்துநடுக் காட்டில் சென்று வல்லார்போல் தவம்செய்வார் மனத்தி னுள்ளே வந்துறுத்தும் ஆசையினை யடக்க மாட்டார்! தில்லாணுப் பாடிவரும் நிறகுக் காரி தேம்பியுக் கூடிடுவார்; ஆசை தீர்ப் பொல்லாங்கு செய்திடுவார்; இல்லாழ் வேண்ணார்; புலம்பியவன் உயிர்த்து மானங் காப்பார்!

புல்லுண்ணேன் புலியானேன் என்று சொல்லிப் புலித்தோலை யணிந்திருக்கும் மாடு மீட்டும் புல்லுண்ணைச் செல்லுதல்போல் துறவுபூண்டு புலித்தோலை யணிந்தவரும் காமங் கொள்வார்! வில்லுடனே புதர்மறைந்து புள்ளி னத்தை வீழ்த்துகின்ற வேடன்போல் துறவு பூண்டு புல்லுடலில் காவியுடை போர்த்த தீயோர் பூவையரைக் கெடுத்திடுவார்; வீழிப்பு வேண்டும்!

காதலிலே தோற்றவரும்; இன்ப வாழ்க்கை காண்பதற்கே எரியவழி தேடு வோரும்; பூதலத்தே உழைப்பிற் உண்ப தற்குப் பொருத்தமுள்ள வழிதேடித் திரிந்த பேரும், மாதொருத்தி யுடன்சேர்ந்து வாறு கின்ற மனிதநிற்ப் பலபேரை யெண்ணு வோரும், கூதலுக்கு நெடுப்பெனவே ஒன்று கின்ற கொள்கையுடன் துறவிகளாய் மாறு கின்றார்!

செய்கையிலே மெய்யில்லை; நினைப்புக் கொள்ளும் சிந்தையிலே உண்மையில்லை; நாளும் நாளும் தெய்வமெனக் கூவிடுவார்; வாய்மையில்லை. சிறப்பான போக்கெழும் காணற் சில்லை! வையகையிலே நீராடிக் காவி கட்டி வந்திடுவார் உடலெங்கும் பூச்சுப் பூசி பொய்மைக்கே சான்றகத் தோன்றி யீந்தப் பூவுலகில் திரிந்திடுவார், நம்ப வேண்டாம்!

அடுத்த இதழில்...

“நான் தெய்வத்தை நம்புகிறேன்”

கண்ணதாசன்

எழுதும்

கவிதை

எங்கும் விற்பனையாகிறது

முல்லை

டிசம்பர் இதழ்

விலை 8 புதிய காசுகள்

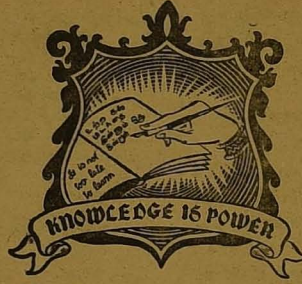

மொழியறிவே மனிதனை உயர்ந்தோடுக்கியது

மொழி — மனித சமுதாயத்தின் முதுகெலும்பு; உலகத்து ஜீவராசிகளிடையே மனித வார்க்கத்தின் கையில் மட்டுமே சிக்கிய அற்புத ஆயுதம்; விலங்குகள் போல காட்டு மிராண்டியாக வாழ்ந்த மனிதரிடையே அறிவு ஒளி வீசச் செய்த ஞான தீபம்; உள்ளத்து ஊறிடும் உணர்ச்சிகளை உள்ளவாறே படம்பிடித்துக் காட்டும் அதி அற்புத காமிரா.

எங்கள் கல்வி நிலையம் தோன்றி கடந்த ஐந்து ஆண்டு காலமாக ஆயிரம் ஆயிரம் மாணவர்களைச் சிறந்த முறையில் ஆங்கிலத்தில் பேசவும் எழுதவும் உருவாக்கி இருக்கிறது. இதனைக் கீழ்க்காணும் புகைப்படங்கள் இனிது விளக்கும்.

தற்போதும் அதே முறையில் தபால் மூலமும் ஆங்கில மொழிப் பயிற்சியளிக்கிறது.

THE SCHOOL OF ENGLISH LEARNING

ஆங்கிலக்

கல்வி நிலையம்,

60, பிராட்வே, மண்ணாடி, சென்னை - 1.

தமிழ் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள்

ஒரே வருடத்தில்

ஓய்வுநேரத்தைப் பயன்படுத்தி அடிப்படையோடு இலக்கண ரீதியாகத் திருத்தமான முறையில்

இங்கிலீஷ் தபால் மூலம் கற்கலாம்

சேர்வதற்கு அச்சிட்ட மனுவைப் பெற்றுப் பூர்த்தி செய்து

24-12-58-ந் தேதி

வரை அனுப்பலாம்.

அச்சிடப்பட்ட பாட விளக்கங்கள்

25-12-58-ந் தேதி

முதற்கொண்டு தொடர்ந்து அனுப்பப்பட்டு, கற்கும்போது ஏற்படும் சந்தேகங்களுக்கு முறைப்படி அவ்வப்போது தெளிவுரைகள் வழங்கப்படும்.

ஆங்கிலத்தில் கருத்துக்களை அமைத்துச் சொந்தமாக எழுதவும் பேசவும் கட்டுரைகள் வரையவும் கடிதப் போக்குவரத்துச் செய்யவும் முறையாக அடிப்படையோடு கற்பிக்கப்படும்-சிறந்த முறையில் இலக்கணப் பயிற்சி அளிக்கப்படும். "தபால் மூலம் அனுப்பப்படும் பாடங்கள் ஒரு மீண்ட தொடர் காவலைப் படிப்பது போன்று ஆர்வத்தை ஊட்டுவனவாக இருக்கும்" எனில், மிகைப்படுத்திச் சொல்வதாகாது.

முக்கிய அறிவிப்பு : (1) 16 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களே சேரத் தகுதியுடையவர்கள். (2) ஆதாரப்பூர்வமான ஒப்பற்ற இலக்கணப் பயிற்சி அளிக்கப்படுவதால் ஓரளவு இங்கிலீஷ் தெரிந்தவர்களும் சேர்ந்து திருத்தமாகக் கற்றுத் தமக்குள்ள சந்தேகங்களைப் போக்கிக் கொள்ளலாம். (3) இத்தபால் முறையில் படிக்க ஆண்களும் சேரலாம்; பெண்களும் சேரலாம்.

அச்சிட்ட மனுவையும் முழு விவரங்களையும் எட்டு நயைபைசே (8 புதிய காசுகள்) தபால்மீலை அனுப்பிப் பெறாக.

ஓய்வு நேரத்தைப் பயன்படுத்தி நல்ல முறையில் உலக மொழியாம் ஆங்கிலத்தைக் கற்க முன்வருக.

வேளையாய் போட்டி

32. மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.

நல்லோரின் பேரை நயந்தேற்றுக் கொண்டாலும் போல்லாக் குணமென்றும் போகாற்போல்—தொல்லையுடன் கல்லதிலே சிற்பியவன் கையாற் செதுக்கிவைத்த மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.

—சு. பொன்னும்பெருமாள், ஆத்தூர்.

பண்டுமுதலின்றளவும் பாரோர் புகழ்நாட்டில் தென்றல் மணம்விசிச் சிர்பரப்பிக்—குன்றா விளக்காய்த் தமிழே விளங்கும் உண்ப்போல மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.

—வே. கோ. கலியபெருமாள், வேகாக்கொல்லி.

மின்னும் பொருள்தந்தென் மேனிச் சுவைகண்டோர் இன்றென் மனைவாசல் ஏறாராம்;—நன்றணர்ந்தேன் மெல்லச் சிரிக்கின்ற மெல்லிதழ்தான் வாடிற்றேல் மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.

—ஆதிராஜன், காஞ்சிபுரம்.

ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல் காப்பியமும் தொல்லுகில் மல்கிக் கிடக்கும் மணிக் குறளும்—கல்விவல்லார் நல்லாசி கொள்சிலம்பும் நற்றமிழின் கான்பரப்ப மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.

—தமிழ்த்தேவி, ரெட்டியப்பட்டி.

உள்ளஞ் சிதைப்போர் உளரலரென் நேயுரைத்து மெள்ள அயல்நாடு மேவினர்—கொள்ளையெழில் போல்லாக்கார் வந்ததே; போந்தார் கறிவிக்க மல்லிகைக்கு முண்டோ மணம்.

—மருதமலையான், திருப்பூர்.

உள்ளத் தொடர் பென்றிர் 'உம்' மென்றேன் நல்மணமுன் கள்ளத் தொடர்புக்குக் கைகொடுக்கச்—சொல்லுமத்தான் மெல்லியர்கள் கெட்டுவிட்டால் மேதினியில் கற்பென்னும் மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.

—முத்தம்மா, நாமக்கல்.

எங்கள் மொழிபோலும் ஈடில் குறள்போலும் எங்கள் உயர்ந்த இனம்போலும்—தங்குலகில் முல்லைக்கும் தாழைக்கும் மொய்வண்டு சால்விரும்பும் மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.

—பொன். இலக்குமணதாசன், செவ்வாய்ப்பேட்டை.

இந்தி படித்தேநீ ஏற்றம் பெறவேன்று மந்தி மதியோரே கூறுதீர்—சொந்தமுள நல்லாள் அணிமலர்க்கே யல்லாமல் வேசிமுழல் மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.

—தமிழ்க்கோவன், சேலம்-2.

என்னை மணந்தேதான் என்றென்றும் மன்றலுறத் தன்னை யளிக்கின்ற தன்மையாள்—அன்னவளை வெல்ல; அலகில் வெறிபரப்ப; என்னகத்தே மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.

—பொன்னிமாப்பன், கோதைமங்கலம்.

தென்றலும் விசாதோ! தென்றலும் பேசாதோ! வண்ணமயில் ஆடாதோ! பாடாதோ—இன்குயிலும்! தொல்சிறப்புச் செந்தமிழும் தித்திக்காதோ! நல்ல மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.

—பு. குருதேவன், தேவதாளப்பட்டி.

தத்திக் தவழ்ந்துவந்து தாவிமடி மீதமர்ந்து தித்திக்கப் பேசிறுந் தேன்சொரிந்து—முத்தங்கள் எல்லை யிலாதியும் ஈன்றெடுத்த சேய்க்கிடாய் மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.

—கா. குருசாமி, கோ. அழகாபுர்.

கண்ணைய காதலரைக் காரிகையே நானிழந்து இன்றோடு திங்கள் இரண்டாயிற்று—அன்னவர்தான் இல்லாமை யாற்புலம்பி ஏங்குகிறேன்; என் இதய மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.

—கு. பரிமளம், கழுதி.

கனிச்சாரே! தேன்பாகே! கற்கண்டே! இன்பத் தனிச்சுவையே கொண்ட தமிழே—மணிமொழியே தொல்லுகில் நீபெற்ற தூய்மைக் கலைமலர்போல் மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.

—வி. கருப்பசாமி, அபிராமம்.

மன்னிய செந்தமிழே! மாண்புடைய முல்லைவே! மின்மணம் விசும்இத் “தென்றலல்லா” —கன்னிடும் கல்நெஞ்சர் போற்றுகிற இந்தியேனும் காசிதப்பு மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.

—கோ. இராமச்சந்திரன், கண்டமநல்லூர்.

தென்றல் எனவாட்டத் திங்களும்தான் சுட்டெரிக்க இன்றும் வரக்கானேன் இன்னுயிரான்—என்றோழி! அல்லுண்ட கூந்தலிலே அன்னவர்கை குடாத மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.

—கு. இராமதேவி, சென்னை-1.

கொஞ்சம் பொறுத்திருக்கக் கூடாதா வாலிபனே நெஞ்சின் துடிப்பை நிறுத்திடா—மஞ்சத்திற் புல்லும் பருவமில்லாப் பூவைக்கும் மொட்டான மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.

—சி. காரையா, தஞ்சை.

விந்தையிக்கும் இத்திமொழிக் கெந்தவிதம் வந்திடுமோ சொந்தமொழி நந்தமிழின் செந்தண்மை?—இந்தவிதம் சொல்லிடுவாய் உண்மையினைத் “தாளதனில் செய்திட்ட மல்லிகை”க்கும் உண்டோ மணம்.

—பு. வே. இராமசாமி, முகவை.

பிஞ்சு விரலாட்டிப் பேசும்பொற் சித்திரமே! கொஞ்ச தமிழ்சிந்தம் கோகிலமே!—அஞ்சுகமுன் சொல்லின் மணம்போல் சுவைசேர்க்கும் தேனமுதே! மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.

—புகழை வீரமுருகேசன், மதுரை.

கட்டி யணைத்தென்னைக் கள்முத்தம் ஈந்துகூலி தொட்டி முக்க எண்ணும் துரையேநீ!—எட்டிகில் வல்லபரின் கைபட்டு வாடியின் பாரினிலே மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.

—ஏ. பி. காந்திதாசன், வல்லவராயப்பட்டி.

கல்தோன்றி மண்தோன்றிக் காலத்தில் முந்தோன்றி ஒல்கா துயர்ந்தவென் ஒண்டமிழே!—தொல்சிறப்பில் மல்கியதின் சிரிளமை மாமணம்போல் அன்றலர்த் மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.

—பு. கா. தமிழ்த்தாசன், ஆர்வியட்டி.

“கொஞ்சம் குயிலினுக்குக் கோட்டான் குரலினையோ? விஞ்சு தமிழினுக்கும் வேறென்றோ?—நெஞ்சாரப் புல்லியரின் இந்தியைநாம் போற்றுவதோ? வெற்றத்தான் மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.

—தென்னாடன், குகை, சேலம்-1.

கூடிக் களிக்குமுன் கொல்வையிதம் ஒட்டுமுன் ஊடி உவப்புட்டும் ஒண்டொடியான்—குடிவரும் மல்லிகைக்கே யன்றியவன் மைக்குழலில் ஏறாத மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.

—கவி. பொன். பாலு, வண்ணாரப்பாளையம்.

வேம்புனது கைப்பட்டால் மெல்லச் சுவையுடையது! கூம்பின்று கொல்லுமெழில் கொங்கையே!—ஓம்பாத கல்லான் கவிபோலக் காத்தவியே நீகுடா மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.

—ரெ. துரைராசன், கொள்ளிடம்.

— 1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி —

வெடுத்தவர்களை, கழகத்தை ஒழிப்பதற்கும் வரிசையாகத் தலைவர்களிலிருந்து தொண்டர்கள் இறுதியாக உண்ணாவிரதம் இருக்கவேண்டும் என்று கம்யூனிஸ்டுக்கட்சி கட்டளை பிட்டாலும் அதிலே விடப்படவில்லை!

“கானே வருகிறேன்” என்று நம்பியார்களும் ஒட்டாடி முன் வரலாம்! நம்பியாரின் உண்ணாவிரதத்தினால் குறையெல்லாம் நீங்கி விட்டது, தி. மு. க. தலைவர்களுக்குத் தெரியாது” என்று பேசின அனந்தனும், சின்னடனும் மீண்டும் தமிழகத்தில் ரெயில்வே ஊழியர்களுக்குக் குறை வந்துவிட்டது என்று பேசுவார்களேயானால், மீண்டும் உண்ணாவிரதப் போராட்டம் என்று அறிவிப்பார்களேயானால், அவர்களைப் போன்ற கேவலப்பட்ட கட்சியினரைக் காண முடியாது! நம்பியார் பேசியபின் அதே இடத்தில் பேசிய வி. பி. சின்னடன் என்பவர்—“படுமுட்டாள்தனமாக வாதிப்பதில் வல்லவர்” என்று தோழர் எஸ். எஸ். மாரி சாமியிலே மதிப்பிடப்பட்டவர்—அறிஞர் அண்ணா - அமெரிக்க நிருபர் சந்திப்பைக் குறித்தும் சொல்லியுள்ளார் ஒரு புதிய செய்தியை! முன்னையக் கட்டுரைகளில் சொன்னதபோல, ஜீவானந்தம், தன்னிடமும் ராமமூர்த்தியிடமும் அமெரிக்க நிருபர்கள் வரமாட்டார்கள்; தாங்கள் கம்யூனிஸ்டுகள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும் என்றெல்லாம் அடுக்கியிருந்தார். சொல்ல மறந்த சேதி இதோ:

“அமெரிக்க பத்திரிகை நிருபர் எங்கள் அண்ணாவுடன் பேசினார் என்பதற்காக கம்யூனிஸ்டுகள் வயிற்றெறிச்சல் படுகிறார்கள் என்று தி. மு. க. கண்ணதாசன் எழுதியிருக்கிறார். நான் சொல்வேன். சாதாரண அமெரிக்க நிருபர் அல்ல. அமெரிக்கப் பிரச்சாரஸ்தா பனத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளே வந்து அஜய்கோஷையும் ராமமூர்த்தியையும் பேட்டி காண வேண்டுமென்று கேட்டார்கள்..... நிருபர் அனுப்பிவிட்டார்கள்” (21-11-58 ஜனசக்தி)—தோழர் சின்னடன் கொஞ்ச காலமாகத் தலைமறைவாக இருந்தவிட்டு இப்போதுதான் நடமாடத் துவங்கியுள்ளார். அந்த அவசரத்தில் ஆசிரியர் கண்ண

தாசன் அவர்கள் எழுதாத ஒரு செய்தியை அவர் எழுதியதாகப் பேசிய தன் கவனக்குறைவை (மாரி சாமி எழுதியதுபோல அவரது அரசியல் அறிவை அல்ல) வெளிப்படுத்தியுள்ளார்! ஜீவானந்தம் - ராமமூர்த்தியிடம் அமெரிக்க நிருபர்கள் வரவில்லையென்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார். சின்னடன் மீனர் “அமெரிக்க செய்தித்துறைத் தலைவரே வந்தார்; பேட்டி தரவில்லை, நாங்கள்” என்கிறார்! இரண்டு பேரும் கம்யூனிஸ்டுகள் - யாரை நாம் கம்புவது? ராமமூர்த்தியும் அஜய்கோசும் அமெரிக்கர்களைச் சந்தித்து தங்களின் விரதிர அண்டர்கிரவுண்ட் அரசியல் திட்டங்களை யும் அமிர்தசரஸ் அனுமானங்களை யும், அதனைத் தயாரித்ததுக் கொடுத்த தோழர் அதிகாரியை அடித்து விரட்டிவிட்டதுபற்றியும் அழகாகச் சொல்லியிருக்கலாம். கம்யூனிஸ்டுத் தலைவர்கள்தான் பேச்சிலே பெரிய டெமஸ்தனிஸ்கள் - எட்மண்ட் பர்க்குகளாயிறே! ஏன் அமெரிக்க நிருபர்களைக் கண்டு கலங்க வேண்டும்? அறிஞர் அண்ணா அப்படிச் செய்ய வில்லையே! கம்யூனிஸ்டுகளுக்குச் சந்தேகமிருந்தால் “நியூ ஏஜ்”, “நியூ கோரன்”, “ஜனசக்தி” நிருபர்களையும் அறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் அனுப்பலாம். கேள்விகளைக் கேட்டு விடை பெற்றுக்கொண்டு திரும்பலாம்! கம்யூனிஸ்டு நிருபர்களை அறிஞர் அண்ணா அன்புடன் வரவேற்றப் பதில் தற்கவார். பயப்பட்டு மறந்துவிடமாட்டார்! சின்னடன் சிந்திய பொன்மொழியோல கம்யூனிஸ்டுகள் இடல்ர், முசோலினி டோஜோ, சர்ச்சில், அயூப்கான், போன்றவர்களைக் கண்டெல்லாம் பயப்பாதவர்களாயிறே - ஏன், அமெரிக்க பத்திரிகை நிருபர்களை யும் அவர்கள் கையிலேயிருக்கும் பேணக்களையும் கண்டு அலற வேண்டும்? அறிஞர் அண்ணா பேட்டியளித்துப் பல நாட்கள் ஆன பின்பும் அந்த அதிர்ச்சியில் இன்னும் அச்சப்பட்டு அலைவானேன்? அவ்வப்போது கட்சியில் ஏற்படும் அதிர்ச்சிகளுக்கெல்லாம் வைத்தியம் செய்து வருகின்ற அஜய்கோசும் தமிழ்நாட்டுக் காரியதரிசி வெங்கட்டராமனும் சின்னடன்களின் உடல் நிலையைக் கவனிப்பார்களாக! ஆமாம்! தோழர் சின்னடனுக்கு அதிர்ச்சி வைத்தியம்தான் இப்போது அவசரத்தேவை!

— கூடலரசன் —

ஜாயாஸ்
பில்கடல்ஸ்
குடிநீர்களுக்கு சிறந்த ஆகாரம்
பெண் சந்திரினை உருவாக்கக்கூடும்தான்

ஜூபிரின் +
அண்ணா பக்தி
JUPITER PERFUMERS
M.S.T.V. NEETHI MOHAN, MADURAI.
எங்கும் கிடைக்கும்

1959
தென்றல்
பொங்கல் மலர்

“கருத்து மலர்க் கொத்து!
கவிதைக் கடல் முத்து!
புதுமைக் கலை எழுச்சி!
புலமை வெள்ள மாட்சி!”

என உங்கள் இதயங்கள் மகிழ்ந்து வாழ்த்திட வருகிறது

தை முதல் நாள் அன்று.

பக்கத்துக்குப் பக்கம் வண்ண ஓவியங்கள் கண்ணைக் கவரும்.
எழுத்துக்கு எழுத்து இலக்கிய விருந்து இதயத்தை ஈர்க்கும்.

மலரைத் தம் எழுத்தோவியங்களால் அழகுபடுத்த இது வரை சூப்பதல் அளித்துள்ளோரின் பெயர்கள்:

டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் எம். ஏ., பி. எச். டி.,
ஞா. தேவதேயப் பாவனாரர் எம். ஏ., அ. கி. டர்ந்
தாமரை எம். ஏ., அ. மு. பரமசிவானந்தம்
எம். ஏ., எம். லி. சூயில். சிவமுத்து, திருமலை
முத்துச்சாமி, எம். ஏ. டி. டி., இரா. ஜி. நாராயணன் பி. ஓ. எல். (ஆதர்ச.) மற்றும் ம. கி. சண்முகம் எம். ஏ.,
கலைஞர் மு. கருணாநிதி எம். எல். ஏ., க. அண்
பழகன் எம். ஏ., எம். எஸ். ஏ., பி. பி. சிற்றரசு,
வி. பி. இராமன் பி. எஸ். எஸ். பி. கல்யாண், க. அறி
வழகன் எம். ஏ., ஆர். எஸ். பாண்டியன்,
மு. சண்முகம், எம். எஸ். வேங்கடராமன் எம். ஏ.,
இரா. இளஞ்சேரன் திராவிடப்பித்தன், கூட
லரசன் மற்றும் இராம. இராமநாதன் எம். ஏ.

வாணிதாசன், முடியரசன், சரதா, ரவி, புதுவை
சிவப்பிரகாசம், பெரி. சிவன்டியான் பி. ஏ.
மற்றும் சூப்பு ஆர்முதல்

ப. உ. சண்முகம் எம். எல். ஏ., கி. மகேசுவரன்
எம். ஏ., இரா.தாமரை, நா. பண்ணுரங்கன்
எம். ஏ., மா. கி. தசரதன் எம். ஏ., பி. சி. கணேசன்
பி. எஸ். எஸ். பி. டி., மா. தங்கவேலர், தில்லை
மறைமுதல்வன் எம். ஏ., ஆ. மாதவன் மற்றும்
இரா. கோதண்டராமன்.

“அகிலன்”, ச. அய்யாப்பிள்ளை, விசுவநாதன் -
இராமமூர்த்தி, டைரக்டர் சங்கர் மற்றும் பலர்.

★ பன்மொழிப்புலவரின் படைப்புக்கள்.
★ கண்ணதாசன் எழுதும் கதை, கட்டுரை, கவிதைகள்.
★ இளங்கவிஞர் பலர்தரும் “ஊர்-பேர்” வெண்பாக்கள் முதலியனவும் உண்டு.

விலை ரூ. 2.
நிர்வாகி: பொங்கல் மலர்
தென்றல் : சென்னை 6